

Voda byla ještě teplejší než předchozího večera. Dlouhé vlasy se Tone lepily k obličejí. Jednou rukou je odhrnula a zadržovala se ke břehu. Pořád nikde nikdo.

Udělal několik temp na zádech, vzápětí se přetočila a klidnými tempy plavala prsa. Pravidelně nořila tvář do vody a zase ji zdvihala nad hladinu. Našla si příjemný rytmus.

Do práce měla jít i zítra, ale pak ji čekaly dva dny volna. S Mariou si plánovala výlet do Langesundu. Možná se jim podaří dostat se na diskotéku v klubu Tordenskiold. Maria tam zná jednoho vyhazovače.

Dvacet metrů od břehu se Tone otočila a plavala zpátky. Jakmile se nohama dotkla pevného dna, docupitala po kamenitém podkladu k lahvičce se sprchovým gelem.

Ze stromu u cestičky se zvedlo několik ptáků, jinak tu stále panovalo naprosté ticho.

Nalila si trochu gelu do dlaně, a zatímco si ho vkleče vtírala do vlasů, nechala lahvičku plout na hladině. Pak si napůl stoupla a zbytkem gelu si umyla tělo, přitom po očku sledovala cestičku. Nato udělala pár temp od břehu, potopila se a pěnu ze sebe spláchla. Nakonec se rychle otřela a oblékla.

Právě včas, protože v tu chvíli zaslechla, jak někdo přichází.

3

Wisting se jako obvykle probudil těsně před čtvrtou raní. Spustil nohy z postele, vstal a v polospánku se šoural na záchod. Ani si nerozsvítil, aby po vykonání potřeby snáz zase usnul.

V ospalosti se mu myšlenky zatoulaly k případu z roku 1999. Trápily ho po zbytek předešlého dne a málem kvůli nim nezabral. A ještě teď se mu přemítaly v hlavě.

Případ 12-1569/99.

O staré vraždě toho na internetu moc nenašel, zjistil však, že ji policie objasnila. Z toho, co se dočetl, šlo o jednoznačnou záležitost. Po pouhých třech dnech policisté dopadli jistého muže a ten byl později odsouzen k sedmnácti letům vězení.

Do záchodové mísy dopadl tenký, slabý proud.

Větší starosti Wistingovi dělal ten dopis. Někdo chtěl očividně k onomu starému případu nasměrovat jeho pozornost a také se mu to podařilo. Wisting jenom nechápal proč.

Spláchl, a protože mu došlo, že i kdyby se vrátil do postele, beztak chvíli neusne, vydal se raději do kuchyně a natočil si do sklenice vodu.

Na lince v igelitových sáčcích pořád ležely obálka i dopis. Wisting zvedl sáček s dopisem a podržel ho proti světlu nad dřezem. U některých trestných činů, které vyšetřoval, pomohlo odhalit odesílatele to, že se na papír proryl text z předchozího listu, to ovšem nebyl tenhle případ. Samotný papír by se dal analyzovat a jistě by dokázali zjistit výrobce i místo prodeje, ale mrhat na to prostředky by bylo zbytečné. Jednalo se o běžné spotřební zboží a Wisting si uvědomil, že podobné obálky a papíry má nejspíš v pracovně i on sám.

Na archu by se snad daly najít také mikroskopické otisky a s jejich pomocí dohledat, jakou tiskárnu odesílatel použil.